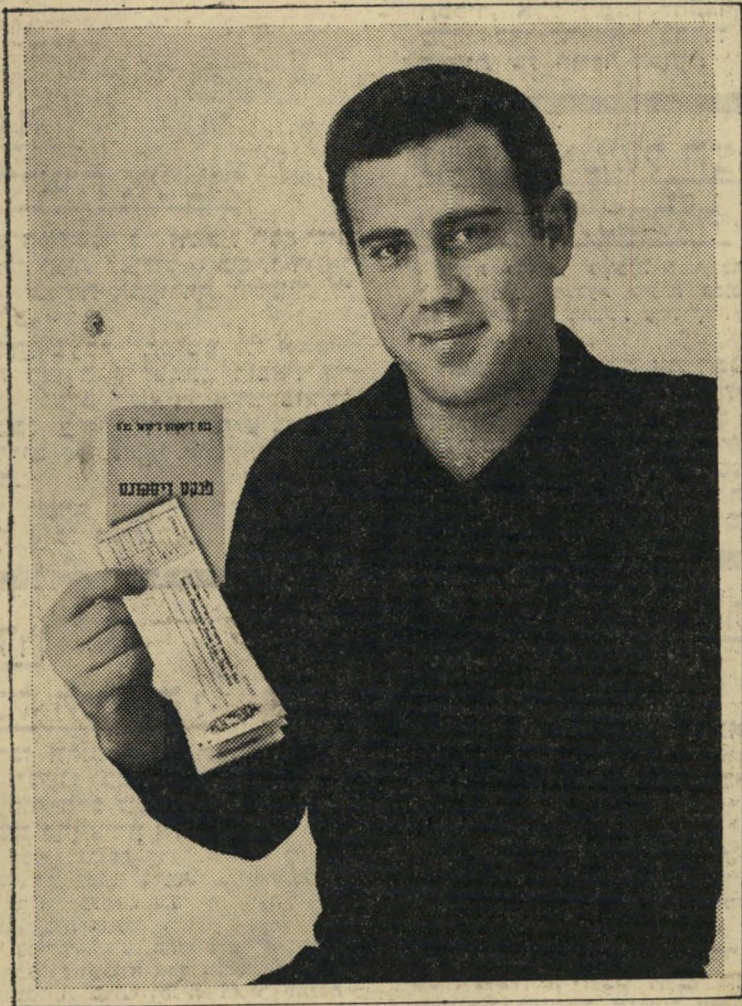

"עם שני פנקסים אלה אני יכול להסתובב נמעט בלי פרוטה בניסו!"

מדוע צריך אני לקחת אתי כסף מזומן — כדי לאבד אותו או לפרנס את הכייסים?

כשאני צריך לשלם עבור איזו קניה — אני חותם על שיק, ושלוש על ישראל. אם יש מקומות שעומדים על כך שישלמו להם במזומן — תמיד אני מוצא סניף של בנק דיסקונט בסביבה, נכנס אליו, מציג את "פנקס דיסקונט" שלי — וזה הוא זה: אני מקבל כסף מזומן והולך לשלם מה שיש לי לשלם. ושימו לב רבותי, כל זה לא עולה לי גרוש — או כמעט. 75 הפעולות הראשונות בחשבון שיקים שלי הן חינם לגמרי; למעלה מזה, נכון שהבנק מחייב אותי עבור הוצאות ניהול חשבון, אבל זה באמת לא כלום: 5 אגורות ו-10 אגורות אם אני משתמש בהרבה מאד שיקים. לגבי "פנקס דיסקונט" — בכלל אין הוצאות.

כדאי שתשא עמך תמיד פנקס שיקים ו"פנקס דיסקונט" של בנק דיסקונט.

בנק דיסקונט

לישראל בע"מ

שינוי כתובת —

מני חשבון לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, עלימנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

מכתבים

תוצאות מסיכנות!

אני מעביר אליכם העתק ששלחתי לראש הממשלה, סגן ראש-הממשלה, שר-החוק, שר-הביטחון:

לצערי מתנהלת היום מעל דפי העיתונות הישראלית, בראדיו ובטלביזיה תחרות על פירסומים שונים בנוגע לתשעת עולי הגר' דום בעיראק. להעתי, תופעה זו עלולה לסי- כן חיהם של רבים משארית-הפליטה ב- עיראק.

העליתי את העניין בפני חברי-הכנסת דויד פתל, שושנה ארבל-אלמוזיליני, וכן בפני מר שלמה הילל, סגן המנהל הכללי של משרד-החוק, וד"ר הרצל רוזנבלום, עורך ידיעות אחרונות. לדעת כולם לא ניתן לאסור פירסומים בנושא זה, מאחר ואנו חיים במישטר דמוקרטי.

ברצוני להזהיר כי המשך הפירסומים יביא, נוסף לנוק שנגרם כבר, לתוצאות חמורות ביותר, המסכנות את חיהם ואת חרותם של רבים מאלה שנותרו בעיראק. אני פונה אליכם, על-מנת להשפיע ולאסור פירסומים מוזיקים כאלה, כי לדעתי אין מקום לעשות הון ציבורי ופוליטי על חש- בון עולי-הגרדום וסכנת-חיים לאחרים.

אבקש לא לפרסם את שמי, כי דבר זה עלול לסכן את חיהם של קרובים שם.

קורא, אורי-הודה

כנות במחלת

התמונה של שלוש הנדונות מרצועת-עזה (העולם הזה 1640) מזכירה באופן מוזעזע את משפטיהן של גאולה בהן ויתר בנות-לחי' בימי שילטון המנדט ה- בריטי.

יאירי

אותן הבעות, או- תה פשטות-הליכות עניינית — ואפילו אותם סיפורים, אלוהים אדירים, כל-כך מהר שכחנו מה זה להילחם נגד שילטון זר?

משה יאירי, ירושלים

ידידים ובעלי-ברית

לורד בירון הזהיר, בשעתו, את היוזמים "לבל יבטחו בידידים ובעלי-ברית" גם היום נכונים דבריו. צמים המתעלמים מאזהרתו מתחייבים ב- נפשם, כפי שקרה לציכים ולעמים קטנים אחרים באירופה המיוזמת. על ישראל לבטוח בעלי-בריתה היחיד: ישראל.

משה ספרדי, תל-אביב

אומץ-לב

הוכיחו שיש לכם אומץ-לב, ופרסמו שיר זה.

ליאן פאלאך:
אמא רוסייה — /
השחיר דיגלך האי-
דום! / דבק בן
אות קין / מגלב
דמוי קרדום.

צבע שדותיך
שחור / וגוון שמיך
בזלת. / מיבחר
בניך / אלופי תליני
יך.

שיין

אמא רוסייה / חל-
צי דזייך מפי /
נחנקתי בבוסר חל-

בך. / אוכלתי בלהט שינאתי!

אברהם שיין, ראשון-לציון

גרש אנטי-פאשיסטי!

ברצוני להתייחס למכתב שפורסם בהעולם הזה (1637), תחת הכותרת "דה-ציוניזציה", שכתב הקורא חיים קליינמן. הרעיון המרכזי הוא הגיוני, ברם ביז לידי ביטוי בצורה הלא נכונה. הבעיה איננה ירידה אנשי המוסר, כמוגו, אלא:
(1) הפעלת השפעה במרוכז, ולו גם על ידי לחץ-סחיטה של מדינה,
(2) הבעת דברים לכלל ביטוי שאנו דור שים מדיניות של שלום, של הסדר, של חתירה להסדר-שלום מצד ממשלתנו.
(3) הכרחי ליצור גוש אנטרפאשיסטי. מר קליינמן, טול לדיעתך:
(המשך בעמוד 5)